

Sygn. akt VIII Ca 18/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Jadwiga Siedlaczek (spr.)
Sędziowie:	SSO Ilona Dąbek SSO Rafał Krawczyk
Protokolant:	sekr. sądowy Natalia Wilk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 marca 2013 r.

sprawy z wniosku **Z. D. (1)**

z udziałem **Z. D. (2)**

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji uczestnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 21 listopada 2012 r.

sygn. akt XI Ns 1244/09

p o s t a n a w i a :

- 1. odrzucić apelację co do punktu VII (siódmego) zaskarżonego postanowienia,**
- 2. oddalić apelację w pozostałej części,**
- 3. przyznać od Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Toruniu na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokat E. W. kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) plus 23 % podatku VAT tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu uczestnikowi Z. D. (2) w instancji odwoławczej.**

Sygn. akt VIII Ca 18/13

Uzasadnienie pkt 1 postanowienia z dnia 10 kwietnia 2013 r.

Postanowieniem z dnia 21 listopada 2012 r. Sąd Rejonowy w Toruniu:

I. podzielił majątek wspólny Z. D. (1) i Z. D. (2), w skład którego wchodzi wyłącznie:

1. nakład z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki w kwocie 49.428,57,
2. działka numer (...) o kw nr KW (...) o wartości 64.000 zł,
3. działka numer (...) o kw nr (...) o wartości 55.000 zł
4. lodówka-zamrażarka o wartości 100 zł
5. radioodbiornik (...)o wartości 200 zł
6. chodnik wełniany bez wartości,
7. zestaw komputerowy bez wartości,
8. pralka o wartości 15 zł

II. przyznał wnioskodawczyni Z. D. (1) składniki majątku wspólnego opisane w pkt. I 1, 3, 4, 5, 6, 7,

III. przyznał uczestnikowi Z. D. (2) pozostały opisany w pkt. I majątek wspólny,

IV. zasądził od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika spłatę w kwocie 20.439,29 płatną w dwóch równych rocznych ratach: pierwsza rata płatna w ciągu roku od dnia uprawomocnienia się postanowienia w sprawie; druga rata płatna w ciągu dwóch lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia w sprawie wraz ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej z rat;

V. przyznał biegłemu D. A. kwotę 954 zł tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii w sprawie;

VI. nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego w Toruniu od wnioskodawczyni kwotę 1230,21 zł tytułem wydatków w sprawie;

VII. zasądził od Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego w Toruniu na rzecz Indywidualnej Kancelarii Adwokackiej adwokat E. W. kwotę 600 zł plus podatek VAT tytułem pomocy prawnej z urzędu.

Rozstrzygnięcie o wynagrodzeniu pełnomocnika uczestnika z urzędu Sąd Rejonowy oparł na § 7 ust.1 pkt 10 w zw. z § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.02.163.1348 ze zm.).

Uczestnik – zastępowany przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu –wywiódł apelację od pkt I ppkt 1, 2 i 3 oraz pkt. II, III, IV i VII powyższego postanowienia. W zakresie pkt VII zarzucił naruszenie przepisów §7 ust.1 pkt.10 w zw. z §6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Dz.U. Nr 163 poz. 1348 ze zm.) poprzez wadliwe zastosowanie polegające na zasądzeniu na rzecz pełnomocnika uczestnika kwoty 600 zł plus VAT, podczas gdy z powołanych przepisów wynika, że tytułem zwrotu kosztów Sąd Rejonowy winien zasądzić na jego rzecz kwotę 3.600 zł.

Wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia – w zakresie pkt VII – przez zasądzenie na rzecz pełnomocnika uczestnika kwoty 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestnikowi w I instancji. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej w II instancji pełnomocnikowi ustanowionemu z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja uczestnika w zakresie pkt VII postanowienia Sądu Rejonowego podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Postanowienie o przyznaniu wynagrodzenia pełnomocnikowi ustanowionemu z urzędu nie zostało wprawdzie ujęte w zamkniętym katalogu postanowień z art. 394 § 1 k.p.c., od których przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji; w praktyce orzeczniczej przyjmuje się jednak dopuszczalność składania takiego zażalenia przez pełnomocnika z urzędu w drodze analogii do art. 394 § 1 pkt 9 in fine k.p.c. (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2009 r. III CZP 36/09, Lex nr 503592).

W postępowaniu cywilnym uprawnionymi do złożenia zażalenia są strony, a także wskazane w ustawie osoby trzecie – w kwestiach dotyczących ich osobiście np. świadkowie, biegli, pełnomocnicy (w sprawach określonych w art. 394 § 1 pkt 5 k.p.c.). Należy zarazem podkreślić, że warunkiem skutecznego złożenia zażalenia jest posiadanie interesu prawnego skarżącego w tym zaskarżeniu, który polega - najogólniej - na niezgodności orzeczenia z żądaniem zgłoszonym w procesie przez określoną stronę (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2010 r., II PZ 32/09, Lex nr 585789, i z dnia z dnia 27 kwietnia 2005 r. I CK 62/05, Lex nr 550933).

Nie ulega wątpliwości, że strona reprezentowana w sprawie przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu nie ma tak rozumianego interesu prawnego w zaskarżeniu rozstrzygnięcia o kosztach należnych pełnomocnikowi z urzędu od Skarbu Państwa. Koszty te nie obciążają bowiem strony; nadto wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej pełnomocnik składa nie w imieniu strony, lecz we własnym (§ 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Dz.U. Nr 163 poz. 1348 ze zm.). Natomiast co oczywiste interes prawny w zaskarżeniu takiego orzeczenia miałby pełnomocnik ustanowiony z urzędu.

W sprawie niniejszej cała apelacja, a więc także i w zakresie pkt. VII postanowienia Sądu Rejonowego została wniesiona w imieniu Z. D. (2) co *expressis verbis* wynika z jej części wstępnej, podczas gdy, jak wyżej wskazano, pełnomocnik mógł to rozstrzygnięcie zaskarżyć jedynie we własnym imieniu. Apelacja uczestnika postępowania w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu, w wypadku przyznania tych kosztów pełnomocnikowi od Skarbu Państwa jest niedopuszczalna (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2009 r. III CZP 36/09). Z tego względu apelacja uczestnika podlegała odrzuceniu we wskazanym zakresie (art. 370 k.p.c. w zw. z art. 373 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.).